

10-01-2015

Antonius van Padua

+ Al heel vlug na het geboortefeest van Jezus sluiten wij de kersttijd af. Dat wij zo kort liturgisch stilstaan bij de kindertijd en jeugd van Jezus hangt samen met het feit dat de evangelieteksten ons er weinig over vertellen. De viering van deze zondag, de doop van de Heer, voert ons met een sprong naar gebeurtenissen die horen bij de volwassen Jezus. Hoewel, volwassen? Blijkbaar moet hij nog belangrijke dingen meemaken om echt volwassen te worden. In de beschrijving van zijn doop horen wij de woorden klinken 'kind van God'. Als Jezus die naam, die toezegging aanvaardt, wordt dat de achtergrond waartegen zijn leven zich gaat afspelen. Kind van God – die hoedanigheid geeft een basaal vertrouwen om in allerlei moeilijke omstandigheden zichzelf te zijn. Het gaat hier om volwassen worden. Hoe worden wij volwassen? Het proces naar geestelijke volwassenheid gaat een heel leven door. Het evangeliieverhaal over de doop van Jezus geeft aan dat die volwassenwording bevorderd wordt door het besef kind van God te zijn. Dat besef kan de achtergrond zijn van een vertrouwen waarop ons doen en laten zich afspeelt. In die geest van vertrouwen beginnen we deze viering met een gebed om ontferming: Heer ontferm U, neem ons onder uw hoede als uw kind.

Heer, ontferm U

Eer aan God

Gebed

Eeuwige, U omvat het leven van allen die behoren tot uw schepping. Vernieuw in ons de geest van uw kinderen te zijn, in U geborgen. Dat vragen wij U door Hem die wij kennen als uw Zoon, Jezus Christus, onze Heer en Broeder. Amen.

Jesaja 40: 1-5, 9-11

Lucas 3: 15-16, 21-22

Overweging

De naam Jezus, in zijn eigen taal Jesjoea, betekent: God zal redden. 'God zal redden', dat is een belofte: je bent niet alleen, je hoeft het niet allemaal zelf te doen; er is iemand die naast je staat. Deze belofte, die aanwezig is in zijn naam. wordt bevestigd op het feest dat wij vandaag vieren, het feest van Jezus' doop: je bent kind van God.

Sinds zijn geboorte is Jezus opgegroeid en een jonge man geworden. Hij ontwikkelt zich tot een volwassene en -zoals dat gaat bij alle mensen- hij geeft blijk van bepaalde trekken en eigenschappen, van kwalen en talenten. Mensen krijgen een idee van hem en hij krijgt steeds meer een idee van wie hij zelf is. Jesjoea. Als twaalfjarige presteert hij het om enkele dagen

zoek te zijn. Maria en Jozef vinden hem terug in de tempel van Jeruzalem waar hij tussen de leraren zit terwijl hij naar hen luistert en hen vragen stelt. Hij is volwassen aan het worden. Hij maakt dingen mee op zijn eigen manier, voelt wat bij hem past en wat hem drijft. Is hij een jong volwassene? Volwassenheid valt niet per se samen met de leeftijd die daar officieel voor staat. Het is niet een puur fysieke kwestie van uitgroeien, maar evenzeer een kwestie van geestelijke ontwikkeling. In een menselijk leven, in dat van Jezus en in dat van ons, hebben wij meer nodig dan gezonde voeding, frisse lucht en lichamelijke beweging om werkelijk volwassen te worden.

Ieder van ons kent wel voorbeelden van hindernissen die wij tregenkomen op de weg naar geestelijke volwassenheid, zelfzucht en wantrouwen, machtsbegeerte en afgunst. Dat zijn obstakels en drempels. Om die drempels te nemen, hebben we een kracht nodig die ons ondersteunt en moed geeft. Die kracht wordt aan Jezus gegeven in zijn doop en zij heet 'vertrouwen'. Het evangelie van vandaag beschrijft die gebeurtenis met als centraal moment de stem uit de hemel tot Jezus: 'Jij bent mijn geliefde kind, in jou vind ik vreugde'. Die woorden worden beslissend voor zijn leven. Hoe zijn leven ook verloopt, wat hij ook zal meemaken en doen, 'Jij bent mijn geliefde kind' deze belofte is er steeds – zij geeft hem vertrouwen; het wordt de achtergrond van wie hij mag zijn.

Leven tegen de achtergrond van vertrouwen. Dat mag degene doen die kind van God is. Overigens werkt die achtergrond van vertrouwen niet altijd vanzelf. Voortdurend komen er dingen op de voorgrond die ons angstig maken of die ons ontregelen. Bij Jezus gebeurt dat ook. Vlak na zijn doop slaat de onzekerheid al toe. Hij vertrekt naar de woestijn en wordt daar bekoord. Zijn achtergrond van vertrouwen wordt aangetast door de begeerte om in te gaan op wat op de voorgrond komt: begeerte naar macht, naar rijkdom, naar onkwetsbaarheid. Hij wordt daar beproefd om in te stemmen met iets dat hij tenslotte niet is: jij bent degene die stenen kan veranderen in brood; jij bent degene die van het dak van de tempel naar beneden kan springen; jij bent degene die macht kan uitoefenen over anderen. Door die temptaties heen blijft hij overeind en wordt opnieuw zichzelf. Dat kan omdat de woorden die wij vandaag opnieuw horen diep in hem zijn doorgedrongen: Jij bent mijn geliefde kind.

Dat mag ook ons gebeuren – dat wij de stem horen, roepend vanuit de hoogte of fluisterend van binnenuit: jij bent mijn geliefde zoon – mijn dochter – in jou vind ik vreugde.